

מסכת כלים

פרק יג

א. הסיף, והסכין, והפגיון, והרמח, מגל יד ומגל קציר, והשחור וזוג של ספרים, שנתלקו, הרי אלו טמאין. רבי יוסי אומר, הסמוך ליד, טמא. והסמוך לראש, טהור. מספרת שנתלקה לשנים, רבי יהודה מטמא, וחכמים מטהרין:

ב. קלגריפון שנטלה כפה, טמאה מפני שנה. נטלה שנה, טמאה מפני כפה. מכחול שנטל הכף, טמא מפני הזכר. נטל הזכר, טמא מפני הכף. מכתב שנטל הכותב, טמא מפני המוחק. נטל המוחק, טמא מפני הכותב. זומא לסטרא שנטלה כפה, טמאה מפני המזלג. נטל המזלג, טמאה מפני כפה. וכן השן של מעדר. שעור פלן, כדי לעשות מלאכתו:

ג. חרחור שנתפגם, טמא, עד שינטל רבו. נשבר מקופו, טהור. קרדום שנטל עשפו, טמא מפני בית בקועו. נטל בית בקועו, טמא מפני עשפו. נשבר מקופו, טהור:

ד. מגרפה שנטלה כפה, טמאה מפני שהיא כקורנס, דברי רבי מאיר. וחכמים מטהרין. מגרה שנטלו שניה אחת מבינתים, טהורה. נשתיר בה מלא הסיט במקום אחד, טמאה. המעצד והאזמל והמפסלת והמקדח, שנפגמו, טמאים. נטל חסומן, טהורין. וכלן שנחלקו לשנים, טמאים, חוץ מן המקדח. והרוקני בפני עצמה, טהורה:

ה. מחט שנטל חרירה או עקצה, טהורה. אם התקינה למתוח, טמאה. של סקין שנטל חרירה, טמאה, מפני שהוא כותב בה. נטל עקצה, טהורה. של מתוח, בין כף ובין כף טמאה. מחט שהעלתה חלדה, אם מעכבת את התפירה, טהורה. ואם לאו, טמאה. צנורא שפשטה, טהורה. כפפה, חזרה לטמאתה:

ו. עץ המשמש את המתכת, טמא. והמתכת המשמש את העץ, טהורה. כיצד, פותחת של עץ והפין שלה של מתכת, אפלו אחת, טמאה. פותחת של מתכת והפין שלה של עץ, טהורה. טבעת של מתכת וחותם שלה אלמוג, טמאה. טבעת של אלמוג וחותם שלה של מתכת, טהורה. השן שבטס, שבפותחת, ושבמפתח, טמאה בפני עצמה:

ז. הכדומין האשקלוגין שנשברו והאנקלי שלהן קימת, הרי אלו טמאין. המעבר, והמזרה, והמגוב, וכן מסרק של ראש שנטלה

אחת משניהן, ועשאן של מתכת, הרי אלו טמאין. ועל כלן אמר
רבי יהושע, דבר חדוש חדשו סופרים, ואין לי מה אשיב:

ח. מסרק של פשתן שנטלו שניו ונשתיר בו שתיים, טמא. ואחת,
טהור. וכלן, אחת אחת בפני עצמן, טמאות. ושל צמר שנטלו שניו
אחת מבינתיים, טהור. נשתיר בו שלש במקום אחד, טמא. היתה
החיצונה אחת מהן, טהור. נטלו ממנו שתיים ועשאן למלקטת,
טמאות. אחת והתקינה לגר או למתות, טמאה: